

ватъ по този начинъ двойки; срещу всѣки воинъ отъ едното племе стои другъ отъ неприятелското. Дава се знакъ, и боятъ се почва между съответнитѣ двойки. За оржжие отначало употребяватъ дървета. Боятъ продължава дотогава, докато единъ отъ воюващитѣ падне мъртъвъ на земята. Въ битката еднакво взиматъ участие и женитѣ. Тѣ се хващатъ за коситѣ, почватъ да се хапятъ, и дращятъ по лицето. Тѣхниятъ крѣсъкъ оглушава околността. А клетвитѣ, които си сипятъ едни на други, все повече и повече ги ожесточава. Войната съ това може да се привърши, но често пѣти станалата дотукъ схватка е само едно предисловие къмъ ново стълкновение, което ще бжде много по-жестоко. Раздразненитѣ борци се залавятъ за оржието си. Захваща се обща схватка. Въ въздуха хвърчатъ стрели и копия; чуватъ се диви викове, които се смѣсватъ съ стенианията на раненитѣ и умиращитѣ. По-слабата отъ странитѣ почва да отстъпва къмъ селището си, преследвана съ още по-голѣмо ожесточение отъ победителитѣ. Последнитѣ нахлуватъ въ жилищата. Захващатъ да убиватъ женитѣ и децата и да заграбватъ покъщнината.

Съ луди пѣсни и танци победителитѣ се отправятъ къмъ домоветѣ си, носейки съ себе си главитѣ на убититѣ врагове, като скъпи трофеи и отличия. Защо имъ сж тия глави? — ще попитате. Щомъ се завърнатъ въ жилищата си, главитѣ ще бждатъ изсушени на слънце, следъ това ще бждатъ окачени предъ и около домоветѣ. Странно украшение, ще кажете. Не само странно и отвратително украшение, но и едно доказателство за дивата и жестока природа на тия човѣшки сжщества. Не така, обаче, мисли дивакътъ. За него е гордостъ и голѣма слава да има такива глави около жилището си. И колкото тѣ сж повече, толкова по-добре. Мжжътъ, чиято колиба е украсена съ повече човѣшки глави, е достоенъ за голѣма почитъ. Тѣ сж доказателство за неговата храбростъ и неустрашимостъ и, следователно, той